

I STADSPARKEN

"Medaljerad" Folke Andersson använder folkmusiken i skolan — Den ger eleverna nya krafter

Han ser belden ut, Folke Andersson. Och undra på det. Gustaf Wetter "dekorerar" honom med Södermanlands spelmansförbunds guld-
märke, och det är fint det . . . Foto: Arne Lind.

Folke Andersson är lärare vid musikskolan i Katrineholm. Han brukar se glad ut i vanliga fall. Men i lördags eftermiddag sken han alldeles extra. Det var när Gustaf Wetter kallade upp honom på scenen i stadsparken och överlämnade Södermanlands spelmansförbunds guldmedalj till en i förväg ovetande Folke.

Efteråt berättade han att han utnyttjar folkmusiken och sitt intresse för den även i undervisningen på musikskolan.

— Den är så rik på rytmiskt innehåll. När någon tröttnar på övningarna tar vi en "låt" — och då kommer spelglädjen tillbaka, förklarade Folke.

Under de senaste åren har folkmusiken upplevt en fantastisk renässans. Kommer den verkligen att kunna stå sig?

— Folkmusiken är verkligen i ropet just nu. Visserligen kommer väl den här enorma vågen kanske att ebba ut något. Men ändå tror jag mig kunna lova att väldigt många ungdomar som blivit intresserade och bitna av folkmusiken aldrig kommer att släppa den.

En annan sak som Folke är glad för: Den repetroar ungdomarna över in i dag kommer de att ha med sig genom hela livet.

— Jag vet hur det är med mig

själv. Låtarna jag övade in som ung sitter kvar fortfarande.

RIK SÖRMLANDS- TRADITION

Folke Andersson är visserligen inte sörmlänning från början. Men han känner varmt för den rika sörmländska folkmusiktraditionen.

— Här finns så oerhört mycket låtar. Tyvärr försvann en hel del som aldrig blev upptecknade.

Ett faktum är att nära nog varje landskap i Sverige har sin egen "dialekt" när det gäller folkmusik. Men i dagens läge,

med snabba kommunikationer, med grammofoonkivor och andra hjälpmedel, finns det en risk att de här dialekterna förvanskas och utslätas.

— Risken är att folk börjar spela "allsvensk" folkmusik. Men det finns förstås också de som verkligen går in för att lära sig spela på ett visst sätt, att träffa stämningen i musiken från olika landskap.

Så Folke Andersson, tog fiolen under armen och klev upp på stadsparkens estrad igen för att ge katrineholmarna mer musik.